

РЕШЕНИЕ

№ 419

гр. София, 15.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII ТРИЧЛЕНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 08.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

**ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова**

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **8854** по описа за **2023** година докладвано от съдия Искра Гърбелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 185 - чл. 196 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на „НАЦИОНАЛТА АСОЦИАЦИЯ НА ВНОСИТЕЛИТЕ И ТЪРГОВЦИТЕ НА ПИРОТЕХНИЧЕСКИ ИЗДЕЛИЯ“ ЕИК:[ЕИК], със седалище [населено място], [улица], представлявано от председателя Т. П. чрез адв. З. Д. член на Х., срещу разпоредбите на чл. 16 и чл. 17 от Наредба за реда и условията за провеждане на масови мероприятия, опазване на общинските имоти и вещи, предназначени за общо ползване и шума в жилищните сгради на територията на Столична община (Наредбата), приета с Решение № 320 на Столичния общински съвет, по Протокол № 77 от заседание проведено на 25.05.2023г., като независимо от грешното изписване в жалбата на наименованието на наредбата, съдът приема, че се оспорват разпоредбите на чл. 16 и чл. 17 именно от цитираната по-горе Наредба, предвид изписаните/посочените номер и датата на решението и протокол, с което е приета именно цитираната наредба, като с оглед изложените в жалбата мотиви ясна е волята на жалбоподателя, че се оспорват разпоредбите на чл. 16 и чл. 17 именно от новоприетата с Решение № 320 от 25.05.2023г. Наредба на Столичен общински съвет /СОС/.

Наведените в жалбата основания са за нищожност, съответно в условията на алтернативност за незаконосъобразност на Наредбата в оспорените части. Посочва се,

че е недопустимо с наредба на общинския съвет да се уреждат обществени отношения, които вече са уредени със закон, и за приемането на които не е налице законова делегация. В тази връзка се сочи, че СОС е преуредил и то в противоречие със закона, обществени отношения вече регулирани от Закона за министерството на вътрешните работи /ЗМВР/ и Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОБВВПИ/. В жалбата се твърди, че СОС не притежава необходимата компетентност за въвеждане на забрана за използването на открито на пиротехнически изделия – фойерверки от категория F2 и F3 на територията на Столична община, освен след изрично разрешение. Посочва се също така, че приетите текстове са в противоречие с разпоредбата на чл. 53 от ЗОБВВПИ, който не изисква разрешение за употреба на фойерверки от категория F2 до 5 кг. брутно тегло, и от категория F3 – до 10 единични бройки. Според жалбоподателя липсва изрично основание, предвидено в Закона за местното самоуправление и местната администрация /ЗМСМА/, даващо право на общинския съвет да издаде наредба за регулиране на местно ниво на обществените отношения, свързани с придобиване, съхранение и за употреба на пиротехнически изделия. Т. не е предвидено и в други нормативни актове, според жалбоподателя. В заключение е отправено искане за отмяна на Наредбата в оспорената ѝ част като незаконосъобразна, а в условията на алтернативност за обявяване нищожността на оспорените разпоредби. Претендира се и присъждане на разноски по делото.

Ответникът - **СТОЛИЧЕН ОБЩИНСКИ СЪВЕТ**, редовно призован, чрез процесуалния представител юрк. Я. М. излага становище за процесуална недопустимост на жалбата, а по същество за нейната неоснователност.

Представителят на **СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА** счита жалбата за неоснователна, поради което моли същата да бъде отхвърлена.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Х.-ти троен състав след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

С Решение № 320 по Протокол № 77/25.05.2023 г. Столичният общински съвет е приел Наредба за реда и условията за провеждане на масови мероприятия, опазване на общинските имоти и вещи, предназначени за общо ползване и шума в жилищните сгради на територията на Столична община (Наредбата).

Предложението за приемане на посочената Наредба е направено с доклад № СОА23-ВК66-4509/05.05.2023г. г. на общински съветници В. М. Б. П., Л. Р. и И. П.. В доклада, като мотивите за приемане на новата Наредба се сочи динамичното развитие на обществените отношения във връзка с провеждането на масови мероприятия, и начинът по който те оказват влияние на градската среда на територията на Столична община от една страна, и по - добрата систематика на регулация на местно ниво – от друга, както и подобряването на юридическата техника, налагат обосноваването на тези отношения в нова наредба. Посочено е също така, че следва да се има предвид и съдебните производства по обжалването на Наредбата за обществения ред на територията на Столична община, която е отменена съгласно § 1 от ПЗР на новоприетата Наредба с горесцитираното Решение на СОС.

В съответствие с разпоредбата на чл. 26, ал. 3 от Закона за нормативните актове /ЗНА/ проектът на Наредбата, заедно с доклада и частична предварителната оценка на въздействие, е публикуван на интернет страницата на Столична община на 5.5.2022г. до 19.5.2023г. за провеждането на обществени консултации при определен 14 –

дневен срок, съгласно чл. 26, ал. 4, изр. последно от ЗНА, като за това са изложени изрични мотиви на стр. 2 от Решение № 320 от 25.5.2023г. /стр 18 от делото/. След приключване на обществените консултации, в изпълнение на изискванията на чл. 26, ал. 5 от ЗНА справка за постъпилите предложения заедно с обосновка за неприетите предложения е публикувана на страницата на СОС с отбелязване датата на публикуване.

Преди приемането на Наредбата, становища до СОС са представили Постоянната комисия по финанси и бюджет и Постоянната комисия по обществен ред и сигурност. Докладът на общинските съветници, с предложени проект на решение за приемане на Наредба, е бил подкрепен от комисиите, като от Постоянната комисия по финанси и бюджет са предложени изменения в предложени проект на Наредба, видно от становище от 23.05.2023г. /стр. 62 от делото/. След като проекта за Наредба е разгледан от комисиите, на които е бил разпределен, е внесен на заседание на СОС. Видно от Протокол № 77 от заседанието, проведено на 25.05.2023 г., предложени от вносителите проект на Наредба е приет, съгласно становището на водещата комисия Постоянна комисия по местно самоуправление и нормативна уредба, при спазване на изискванията за кворум по чл. 51, ал. 3 от Правилника за организацията и дейността на СОС/присъствали 43 общински съветници от общо 61/. Видно също така от Протокол № 77 от заседание на СОС, проведено на 25.05.2023г., проектът на Наредба е поставен на обсъждане под т. 3 от дневния ред. От представения протокол за гласуване се установява, че са гласували общо 47 общински съветници, от които 44 гласа „за“, 0 гласа „против“ и 3 глас „въздържал се“.

Съгласно изложените в доклада мотиви, относими към оспорените в настоящото производство разпоредби, въведения разрешителен режим при използването на пиротехнически средства – фойерверки на територията на Столична община е с оглед предотвратяване на негативните ефекти от фойерверките върху човешкото здраве като шумът и фините прахови частици, отделяни във въздуха. Взети са предвид постъпили по темата становища на сдружение „Аутизъм днес“, на „Българска камара за охрана и сигурност“ и Гражданска инициатива за забрана употребата на пиротехнически изделия, които изброяват рисковете от използването на фойерверките, както и е изложен анализ на законодателството, регулиращо пиротехнически изделия – фойерверки в други държани членки.

При горните мотиви с Решение 320 от 25.05.2023г. на СОС на основание чл. 7, ал. 2 и чл. 8 от ЗНА, във вр. с чл. 21, ал. 1, т. 13, във вр. с ал. 2 от ЗМСМА, във вр. с чл. 76, ал. 3 и чл. 79 от АПК и чл. 3, ал. 5 и чл. 16а, ал. 3 и ал. 6 от Закона за защита от шума в околната среда СОС приема Наредба за реда и условията за провеждане на масови мероприятия, опазване на общинските имоти и вещи, предназначени за общо ползване и шума в жилищните сгради на територията на Столична община (Наредбата), представляваща Приложение № 1 към решението.

Оспорените в настоящото производство разпоредби от посочената наредба са със следното съдържание:

Чл. 16. (1) Забранява се използването на открито на пиротехнически изделия фойерверки от категория F2 и F3 на територията на Столична община, освен след изрично разрешение.

(2) Разрешението по предходната алинея се издава от кмета на района, след подаване на заявление до районната администрация по местонахождение на заявеното място за ползване на пиротехнически изделия (по образец, съгласно Приложение № 1), в

10-дневен срок преди събитието, което съдържа:

1. трите имена, ЕГН и адреса на физическото лице/фирма, ЕИК, седалище и представител на юридическото лице;
2. категория на фойерверките, които ще се използват, съответно брутно тегло и/или единични бройки;
3. дата, час и място на използване на фойерверките.

(3) Разрешението по ал. 1 (по образец, съгласно Приложение № 2) се издава в 7-дневен срок от датата на подаване на заявлението по ал. 2, като се изпраща на органите на МВР и се публикува на интернет страницата на съответната районна администрация в деня на издаването му.

(4) Забраната по ал. 1 не се прилага за периода от 18.00 ч. на 31-ви декември до 02.00 ч. на 1-ви януари.

(5) За едно място може да се издава само едно разрешение за използване на фойерверки. При постъпване на няколко заявления за едно и също място, разрешение се издава за най-рано подаденото, което отговаря на условията.

(6) Ал. 2 - 5 не се прилагат в случаите на масови мероприятия по Глава втора.

Чл. 17. (1) Кметът на района писмено отказва издаването на разрешение по чл. 16, ал. 1, когато посоченото място на използване на пиротехническите изделия попада на територията на междублокови пространства, при лоши метеорологични условия, както и в случаите на чл. 60, ал. 1, т. 6 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия.

(2) Кметът на района отказва издаването на разрешение по чл. 16, ал. 1 в случаите, в които посоченият час в заявлението по чл. 16, ал. 2 е в периода между 22.00 ч. и 09.00 ч.

Недоволен от тези разпоредби жалбоподателят „НАЦИОНАЛТА АСОЦИАЦИЯ НА ВНОСИТЕЛИТЕ И ТЪРГОВЦИТЕ НА ПИРОТЕХНИЧЕСКИ ИЗДЕЛИЯ“ ги оспорва пред състав на АССГ.

При така установената фактическа обстановка настоящият състав достигна до следните правни изводи:

В изпълнение на чл. 181, ал. 1 и 2, вр. чл. 188 от АПК оспорването е съобщено чрез публикуване в Държавен вестник, бр. 93 от 7.11.2023 г., на електронната страница на Върховния административен съд и чрез поставяне на обявление на определеното за това място в Административен съд София-град /стр. 123а от делото/.

Съгласно чл. 186, ал. 1 от АПК, право да оспорват подзаконов нормативен акт имат гражданите, организациите и органите, чиито права, свободи или законни интереси са засегнати или могат да бъдат засегнати от него или за които той поражда задължения.

Настоящият съдебен състав приема жалбата на „НАЦИОНАЛНА АСОЦИАЦИЯ НА ТЪРГОВЦИТЕ И ВНОСИТЕЛИТЕ НА ПИРОТЕХНИЧЕСКИ ИЗДЕЛИЯ“ за процесуално допустима, тъй като е подадена от юридическо лице с нестопанска цел, създадено въз основа на Закона за юридическите лица с нестопанска цел (ЗЮЛНЦ), вписано в регистъра на юридическите лица с нестопанска цел и осъществяващо дейност в обществена полза – защита интересите на търговците и вносителите на пиротехнически изделия на територията на Република България. Жалбоподателят има качеството на организация по смисъла на § 1, т. 2 от АПК. Съгласно чл. 186, ал. 1 от АПК и Тълкувателно решение № 2 от 12.02.2010 г. на ВАС по т.д. № 4/2009 г. юридическите лица с нестопанска цел могат да оспорват подзаконов нормативен акт при наличието на правен интерес, обоснован от предмета на дейност и целите, за

които са създадени. Една от целите които последва сдружението е именно да участва в обществени дискусии и да предприема необходимите законови действия при промяна на нормативните актове и решения на държавните и общински органи и други организации. В случая жалбоподателят обосновава правния си интерес от оспорване на текстовете от Наредбата с целите, за които е регистрирана, като съдът приема, че така приетите разпоредби засягат негови права пряко и непосредствено – ограничава и затруднява търговията и използването на пиротехнически изделия.

Съгласно разпоредбата на чл. 187, ал. 1 от АПК подзаконовите нормативни актове могат да се оспорят без ограничение във времето. Съдът приема, че в случая е изпълнено и изискването и на чл. 187, ал. 2 от АПК и по предмета на спора няма предходно произнасяне доколкото с Решение № 6377/01.11.2022г. на АССГ Х. троен състав, е обявена нищожността на разпоредбата на чл. 3а и чл. 3б – идентични по съдържание на оспорените в настоящото производство разпоредби, но от Наредбата за обществения ред на територията на Столична община, която към настоящия момент е отменена съгласно § 1 от ПЗР на Наредбата, приета с Решение № 320 от 25.5.2023г. на СОС. Отделно от това с Решение № 3603 от 4.4.2023г. на ВАС постановено по адм.д. № 184/2023г. е отменено цитираното първоинстанционното решение на АССГ и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав, като с Определение № 4987/12.6.2023г. постановено по адм.д. № 3476/2023г. на АССГ, Х.-ти троен състав производството по това дело е прекратено. Следователно в случая няма произнасяне по съществото на спора.

Наредбата, чиито текстове са оспорени и са предмет на разглеждане по настоящото дело, е подзаконов нормативен акт по смисъла на чл. 75, ал. 1 от АПК. Той съдържа административноправни норми, отнася се до неопределен и неограничен брой адресати и има многократно правно действие. Приемането му е от компетентността на Столичния общински съвет (СОС) като орган на местното самоуправление, съгласно чл. 138 от Конституцията на РБ и чл. 18, ал. 1 от ЗМСМА, който се избира от жителите на общината при условия и по ред, определени от закона. Наредбата съдържа вторични правни норми, които създават общи задължителни правила за регулиране на обществени отношения в границите на съответната община.

Съгласно разпоредбата на чл. 192а АПК компетентността на органа за издаване на подзаконов нормативен акт се преценява към момента на издаването му. Съответствието на подзаконовия нормативен акт с материалния закон се преценява към момента на постановяване на съдебното решение. Това означава, че подзаконовият нормативен акт трябва във всеки един момент да бъде съответен на материалния закон. Ако няма такова съответствие, по силата на чл. 5, ал. 1 АПК се прилага по – високият по степен акт. Другата последица от такова противоречие е възможността за отмяна на подзаконовия нормативен акт (или на съответните разпоредби от него), ако те са оспорени пред съответния съд.

В настоящото производство се обжалват конкретни разпоредби от Наредбата, приети с Решение № 320 от 25.05.2023 г. по Протокол № 77 на СОС.

Нормите на чл. 75, ал. 2 и чл. 76, ал. 1 и 2 от АПК са идентични с тези на чл. 2, чл. 3, ал. 1 и 2, чл. 7, ал. 2 и чл. 8 от ЗНА, като прогласяват забраната да се уреждат с наредба обществени отношения, уредени вече с нормативен акт от по-висока степен. Общинският съвет като орган на местно самоуправление на територията на Столична община, решава самостоятелно въпросите от местно значение. Съгласно разпоредбата на чл. 21, ал. 1, т. 23 от ЗМСМА общинският съвет решава и други въпроси от местно

значение, които не са от изключителната компетентност на други органи. Следователно общинските съвети, като органи на местно самоуправление, разполагат с компетентност да приема разпоредби с нормативен характер, които имат за цел да регулират обществените отношения по опазване и обезпечаване на обществения ред на територията на съответната община. От това следва, че с оспорените разпоредби, общинският съвет не е излязъл извън правомощието си да предвиди правила, които имат за цел защита на обществения ред на територията на общината и спокойствието на населението ѝ. В тази връзка неоснователни са изложените в жалбата твърдения, че оспорените разпоредби са приети извън нормативно установените правомощия на Общинския съвет и поради това са нищожни. С оглед на това настоящият съдебен състав намира, че оспореният подзаконов нормативен акт е издаден от компетентен орган, както и при спазване на изискванията по чл. 27 от ЗМСМА и на разпоредбите на Правилника за организация и дейността на Столичен общински съвет.

Наредбата е приета при спазване на процесуалните правила. По делото е приложен протокол от 77 заседание на Столичния общински съвет, проведено на 25.05.2023 г., на което заседание е приета процесната Наредба. Същата е приета с Решение № 320 на СОС от 25.05.2023 г. Приложени са доказателства, че проекта на Наредбата заедно с доклада и частична предварителната оценка на въздействие е публикуван на интернет страницата на Столична община на 5.5. 2023г. за обществени консултации под формата на „писмени консултации“, при спазване изискването на чл. 26, ал. 3 и ал. 4 от ЗНА. Приложени са доказателства, удостоверяващи надлежното приемане на Наредбата при наличието на необходимия кворум и мнозинство. Приложено е извлечение от протокола, от което е видно, че от общо гласували 47 общински съветници, „за“ доклада по съответната точка са гласували 44, „въздържали се“ - 3, не е имало гласували „против“.

Настоящата съдебна инстанция приема, че актът е издаден и в изискуемата форма - в решението, с което е приета наредбата е посочен вида на акта, органът, който го приема, отразен е неговия предмет, както и е посочено правното основание за приемане. Наредбата е публикувана на интернет страницата на СОС, т. е. от формална страна е спазена изискуемата процедура по чл. 78, ал. 3 от АПК във връзка с чл. 37, ал. 3 от ЗНА. Съдът не установява наличие на съществени процесуални нарушения, които да налагат отмяна на оспорените разпоредби на това основание.

Настоящият състав приема, че за да е материално законосъобразен подзаконовият административен акт, то той трябва да съответства на Конституцията и на другите нормативни актове от по-висока степен. Нормативният административен акт трябва да има такова материално съдържание, което съответства на материалната норма, която предвижда възможност за допълнителна подзаконова детайлизация посредством наредба и очертава рамките на материалното му съдържание. Материалната същност на вторичните правила за поведение е резултат от креативната преценка на компетентния административен орган. Той установява съдържанието на подзаконови норми по целесъобразност, но преценката по целесъобразност има граници, които се определят от нормативната уредба на съответните обществени отношения в по-високия по степен акт. В този смисъл всяко едно излизане извън рамките на „законовата делегация“ и всяко едно

противоречие с регламентацията, дадена от норма с по-висок ранг, обуславя наличието на порока „материална незаконосъобразност“ в нормативния административен акт.

По отношение на оспорената разпоредба на чл. 16, ал. 1 от Наредбата съдът намира за основателни наведените от жалбоподателя доводи за незаконосъобразност. Цитираната разпоредбата въвежда забрана за използването на открито на пиротехнически изделия - фойерверки от категория F2 и F3 на територията на Столична община, освен след изрично разрешение. Разпоредбата на чл. 53 (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г.) от ЗОБВВПИ, на която се позовава жалбоподателят, регламентира, че не се изисква разрешение за употреба на фойерверки от категория F2 - до 5 кг брутно тегло, и от категория F3 - до 10 единични бройки. При съпоставката на посочените текстове видно е, че въведената с подзанова норма изрична забрана за използването на фойерверки от категория F2 и F3 без разрешение е в противоречие с предоставената от закона възможност/право на лицата за употреба без разрешение фойерверки от категория F2 до 5 кг. и F3 до 10 единични бройки на открито на територията на Столична община. Налице е подзаконова норма, която ограничава предоставената от закона възможност за използването на посочения вид пиротехнически изделия под законоустановения минимум по чл. 53 от ЗОБВВПИ. По този начин е нарушено правилото на чл. 15, ал. 1 от ЗНА, съгласно който нормативният акт трябва да съответства на Конституцията и на другите нормативни актове от по-висока степен. Нарушена е и разпоредбата на чл. 76, ал. 3 от АПК, тъй като с въведената забрана не е съобразена нормата на чл. 53 от ЗОБВВПИ. Предназначението на наредбата е да уточнява и конкретизира разпоредбите на закона като нормативен акт от по-висока степен, но не може да е в противоречие със закона, нито да преурежда по различен начин вече уредени от закон обществени отношения и поздаконовите актовете по неговото прилагане. Посоченото обуславя материална незаконосъобразност на оспорената разпоредба.

На следващо място разпоредбата на чл. 16, ал. 2, ал. 3 и ал. 5 от Наредбата урежда условията и реда, при които се издава разрешението за използване на фойерверки от категория F2 и F3 без значение от тяхното количество, като посочва органа, който е компетентен да издаде разрешението - кмета на района, по местонахождение на заявеното място за ползване. Законова регламентация на същата материя свързана с използването/употребата на пиротехнически изделия от посочения вид над 5кг. за фойерверки от категория F2, и над 10 бр. единични бройки за фойерверки от категория F3 се съдържа и в ЗОБВВПИ. Така Раздел II на Глава Четвърта от ЗОБВВПИ детайлно разписва процедурата по въведения разрешителен режим относно употребата на пиротехнически изделия от посочения вид и количество, като в разпоредбата на чл. 65 от с.з. изрично се сочи, че компетентен да издава разрешение за употреба на пиротехнически изделия в т.ч. и на всички български граждани е директора на ГДНП на МВР за територията на страната, съответно началника на РУ на МВР по място на употребата им. При анализа и съпоставката на посочените текстове видно е, че СОС е преуредил и то в противоречие със закона обществени отношения вече регулирани от

ЗОБВВПИ. Освен това Наредбата си служи с термина „разрешение за използване“, а закона с „разрешение за употреба“, като двата термина макар и синоними и дори да се приеме, че са с еднакво смислово значение са различни изрази. От тази гледна точка следва да се приеме, че е нарушена и нормата на чл. 37 от Указ № 883 от 1974 г. по прилагането на ЗНА. Според чл. 37, ал. 1 на посочения указ „Думи или изрази с утвърдено правно значение се използват в един и същ смисъл във всички нормативни актове“. Това означава, че ако в закон е използван един термин, то в подзаконовия нормативен акт, който е свързан с него, трябва да се използва същият термин. Така се постига единство и последователност при употребата на думите, изразите, термините в съдържанието на нормативните актове.

На следващо място с разпоредбата на чл. 16, ал. 6 и чл. 17, ал. 1 и 2 от Наредбата се въвеждат общо пет хипотези на пълна забрана или отказ за издаване на разрешение за използването на пиротехнически изделия от посочения вид, а именно: в случаите на масови мероприятия по Глава втора; когато мястото на използване попада на територията на междублокови пространства; при лоши метрологични условия; в случаите на чл. 60, ал. 1, т. 6 от ЗОБВВПИ, както и в периода между 22.00 ч. и 09.00 ч. Такава забрана ЗОБВВПИ въвежда само в една хипотеза и тя е посочена в чл. 60, ал. 1, т. 6, а именно: „забранява се употребата на пиротехнически изделия в превозни средства, с изключение на пиротехническите изделия за превозни средства, в близост до леснозапалими материали, както и в районите на здравни и лечебни заведения, учебни заведения, социални домове, молитвени домове, храмове и манастири и употребата на пиротехнически изделия, с изключение на фойерверки от категория F1, в закрити помещения“, като изрично в ал. 3 на чл. 61 от ЗОБВВПИ се сочи, че тази забрана не се отнася за лица, притежаващи необходимата квалификация и правоспособност за безопасност на труда при взривни работи, при употреба на пиротехнически изделия за политически, спортни, религиозни, културни мероприятия и заснемане на филмови продукции, след уведомяване на съответното РУ на МВР по мястото на употребата им. Видно е, че посредством обжалваната в настоящото производство разпоредба са въведени различни по вид нови случаи, при които напълно се ограничава възможността за използване на процесния вид пиротехнически изделия. По този начин също е нарушено посоченото по-горе правило на чл. 15, ал. 1 от ЗНА, както и чл. 76, ал. 3 от АПК.

Предназначението на Наредбата, както бе посочено е да уточнява и конкретизира разпоредбите на закона като нормативен акт от по-висока степен, но не може да е в противоречие със закона, нито да преурежда по нов, различен начин вече уредени от закон обществени отношения. От друга страна, разпоредбата на чл. 10, ал. 2 от ЗНА предвижда, че обществени отношения, които спадат към област, за която има издаден нормативен акт, се уреждат с неговото допълнение или изменение, а не с отделен акт, при това в случая от по-ниска степен. Оспорената разпоредба на чл. 16, ал. 1, ал. 6 и чл. 17, ал. 1 и 2 от Наредбата към настоящия момент урежда обществени отношения, свързани с ограничаване възможността за използването на пиротехнически изделия от посочения вид без изрично разрешение, които са регулирани вече посредством друг нормативен акт в противоречие със

забраната на чл. 10, ал. 2 от ЗНА за тяхното уреждане. Това от своя страна налага и извод за материална незаконосъобразност на разпоредбата на чл. 16, от ал. 1 до ал. 6, включително и на чл.17, ал. 1 и 2 от Наредбата, които следва да бъдат отменени.

В хода на производство процесуалния представител на жалбоподателя е претендирал присъждане на разноски в размер, какъвто е заплатен от жалбоподателя, като е приложен договор за правна защита и съдействие, удостоверяващ заплатено възнаграждение в размер на 2 000 лв., по които разноски настоящия съдебен състав на основание чл. 143 във вр. с чл. 196 от АПК дължи произнасяне. Основателно е възражението на ответника, направено в открито съдебно заседание проведено на 08.12.2023г. за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение, с оглед липсата на материален интерес по делото и обема на извършените процесуални действия от пълномощника, предвид отмяната на предходно издадена Наредба, съдържаща разпоредби с идентично съдържание. Поради това размерът на претендираното възнаграждение следва да се определи на основание чл. 78, ал. 5 от ГПК във вр. чл. 36 от Закона за адвокатурата вр. чл. 144 от АПК в размер на 1 000 лв., съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на оспорващия разноски в размер на 1 000 (хиляда) лв.

Воден от горното и на основание чл. 193, ал. 1 от АПК, Административен съд София-град, X.-ти троен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ разпоредбите на чл. 16 и чл. 17 от Наредба за реда и условията за провеждане на масови мероприятия, опазване на общинските имоти и вещи, предназначени за общо ползване и шума в жилищните сгради на територията на Столична община (Наредбата), приета с Решение № 320 на Столичния общински съвет, по Протокол № 77 от заседание проведено на 25.05.2023г.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА да заплати на „НАЦИОНАЛТА АСОЦИАЦИЯ НА ВНОСИТЕЛИТЕ И ТЪРГОВЦИТЕ НА ПИРОТЕХНИЧЕСКИ ИЗДЕЛИЯ“ ЕИК:[ЕИК], със седалище [населено място], [улица] сума в размер на 1000 (хиляда) лв., представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: